

5. søndag i fastetiden. A. 2020.

Esekiel 37, 12b- 14. Romerne 8, 8-11. Johannes 11, 1 – 45.

Kjære troende i Jesus Kristus.

I dag er det femte søndag i fastetiden. Dette er den siste søndagen i fastetiden og blir fulgt av "pasjonssøndag" eller palmesøndag som den også kalles. Deretter følger den stille uke som når sitt høydepunkt med påskedagen.

Det er usikkert om vi kan feire messe i denne hellige høytid. Hva kan vi gjøre hvis vi ikke kan delta i messen og motta eukaristien? Jesus er fortsatt til stede i sin hellige kirke. Han er i tabernaklet. Presten feirer fortsatt messen hver dag og bærer menigheten fram for Gud i bønn. For hver enkelt av oss er han levende til stede i Skriften og møter oss der.

Vi lever i en vond og krevende tid. Men denne tiden bærer også i seg muligheten for åndelig vekst. Kirken har alltid betraktet våre hjem som en huskirke. Her samles foreldre og barn i bønn. La oss som familie be rosenkransen sammen. Dette øker vår hengivenhet for det hellige sakramentet. La oss utforske rikdommene i Den hellige skrift ved å lese høyt sammen. Dette vil utdype vår forståelse av troen. Gjør vi dette, kan pandemien bli en tid med åndelig vekst og modning.

Gjennom dagens lesninger av Guds ord blir det klart at Gud har skapt oss for å leve sammen med ham i kjærlighet i denne tiden og i himmelen. Hans gode vilje med å skape oss var at vi skulle leve lykkelig sammen i kjærlighet. Vi skulle leve sammen som Guds frie sønner og døtre. Derfor er det IKKE Guds vilje at vi skal lide. Han skapte ikke en verden der vi styres av en eller annen mytisk skjebne. Gud har skapt oss til å leve, ikke til å dø. Gud hadde ikke til hensikt at vi skulle leve med tvil, desillusjon, motløshet, depresjon, og død. Alle disse destruktive krefter kom inn i vår verden ved syndefallet. Derfor sendte han sin Sønn som seiret over døden og djevelens makt. Dette gir oss håp ved troen på Jesu Kristi oppstandelse fra de døde. Det er dette håpet jeg vil dele med dere alle i denne farlige situasjon. Dette håpet gir oss troen på at vi sammen med Gud kan gjøre verden til et

bedre sted for alle. Et sted der vi kan dele av våre åndelige og materielle rikdommer med andre.

Ved sin oppstandelse har Jesus oppfylt Esekiels løfte i dagens første lesning. Han har åpnet gravene slik at vi også kan oppstå. Han har gitt oss sin Hellige ånd slik at vi kan leve. Dette skriver hellige Paulus om i dagens annen lesning: Den samme Ånden som oppreiste Jesus fra de døde, vil gi liv til oss som en gang var død i synd.

«Jeg har lovet, og jeg vil gjøre det," forsikrer Faderen oss i første lesning. Vi må stole på hans ord, mens vi synger i dagens salme - at hos ham er barmhjertighet og frelse.

I landsbyen Betania, hadde Jesus tre meget spesielle venner – nemlig søstrene Martha og Maria, og deres bror Lasarus. Huset deres sto alltid åpent for Jesus når mange andre hus ble stengt for ham. Da Lasarus var syk, sendte de et inntrengende budskap til Jesus som de ønsket skulle bevege hans hjerte. De sa: «Herre, den mannen du elsker er syk.» Deres håp var at han ville avlyse alt han skulle gjøre og komme til Lasarus og helbrede ham. Tro er nøkkelen. Dagens hellige evangelium forteller oss at Martha tror på oppstandelsen fra de døde, at Jesus er oppstandelsen og livet. Tror vi som henne, skal vi leve, selv om vi dør.

Men Lasarus døde jo! Evangeliet viser oss hvilken stor sorg dette påførte Martha og Maria. Det ser ut til at Maria hadde det tyngst. Hun orket ikke engang å gå ut av huset. Søstrene hadde snille og sympatiske mennesker rundt seg. Men de savnet ham de mest av alt ønsket skulle vært der hos dem: Jesus. Deres venn var fraværende. Jesus, deres venn hadde ikke kommet i tide. Da han endelig kom, sa de klagende at han kunne ha forhindre deres brors død: **«Herre, dersom du hadde vært her, ville vår bror ikke vært død.»**

Den sorg Martha og Maria opplevde har også mange av oss opplevd. Når noe ondt rammer oss eller den som vi har kjær, tenker vi ofte: Hvis Gud virkelig brydde seg om oss, hvis han virkelig elsket oss, ville han ikke tillatt at dette skulle skje. Vi føler at Gud har sviktet oss. Vi føler han har etterlatt oss alene. Så hva kan vi gjøre? Vi kan se på

Martha. Dagens evangelium presenterer Martha som et forbilde for oss som tror. I sin nød løp hun til Herren og utøste sin sorg for ham. Da han utfordret henne til å tro avlegger hun en fantastisk trosbekjennelse: **«Jeg tror at du er Messias, Guds Sønn, og den som skulle komme til verden.»**

Vi skal gjøre som Martha å vende oss til Gud. Vi fortsetter å **be og tro på Gud**. Et godt liv, eller et nært forhold til Gud, vil ikke nødvendigvis redde en person fra en tragisk død. Men i sorgen og smerten kan vi gi oss selv til Gud, og etterlate oss til hans omsorg.

Når vi lider kan det noen ganger virke som om Gud er fraværende. Når vi allikevel i tillit ber om hjelp, vil vi etter hvert erfare at Gud er hos oss. Han er til stede i vår lidelse. Gud er sammen med oss. Han er vårt håp i motgang og vår styrke i svakhet. Evangeliet viser oss at Jesus er en trofast venn. Det viser oss at når vi møter døden vil Jesus komme og hjelpe oss. Jesus lot ikke Martha og Maria sørge alene. Han kom til dem i deres lidelse, delte deres sorg, og ga dem håp ved å forkynne evig liv til dem som tror på ham.

Jesus vil heller ikke la oss være alene. Han omgir oss med sin kjærlighet og støtter oss gjennom vårt felleskap. Han utfordrer oss til å ha tro på ham og sier: «Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal aldri i evighet dø.» Å tro på Jesus Kristus betyr ikke at vi har svar på alle vanskelige spørsmål. Men det betyr at Jesus kommer til oss. Han forstår smerten og sorgen som døden bringer oss. Han har opplevd det selv. Han overvant døden, ikke ved å unngå den. Han gjennomlevde døden og overvant den.

Da Jesus er ferdig med å be, roper han med kraftig stemme: «Lasarus, kom ut!» Jesus roper også til oss: «Kom ut av graven. Kom ut av din trelldom. Lev ikke lenger i mørket, lev i lyset. Lev ikke lenger i frykt, men lev i tro.» Da Lasarus kom ut av graven, sa Jesus: «Hjelp han løs og la ham gå.» I dag roper Jesus til hver enkelt av oss: «Lev i mitt ord så du kan lære meg å kjenne! Da vil du også gjenoppdage din egen verdi som et menneske skapt i Guds bilde. Vær ikke lenger bundet, men vær fri!» Amen.